

[Finansministeren.]

trøje paa dette Omraade paa visse Tider af Aaret.

Jeg har nu gennemgaaet disse Lovforslag i Hovedtrækkene. Detailler har jeg naturligvis ikke kunnet komme ind paa; men jeg gaar ogsaa ud fra, at ærede Medlemmer af det høje Ting i nogen Grad har faaet at vide, hvad det drejer sig om, gennem de Forhandlinger, der er ført i det andet høje Ting. Men i øvrigt har jeg gennemgaaet saa mange Regler; at jeg i alt Fald ved, at ærede Medlemmer her er klar over, hvad det drejer sig om i det store og hele. De tekniske Regler ved Kontrollen og lignende mener jeg ikke, jeg behøver at gennemgaa nærmere. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale disse to Lovforslag til det høje Tings Velvillie og skal yderligere tillade mig at anbefale dem til hurtig Behandling i det høje Ting. Alle Medlemmer af det høje Ting vil jo vide, hvor nødvendigt det er, at Forslag som de, der her er Tale om, hvis de overhovedet skal gennemføres, gennemføres hurtigt. Der kan være Strid om, hvorvidt de skal gennemføres eller ej; men denne Strid maa efter min Mening hurtigt finde sin Afgørelse, saa Erhvervslivet kan vide, hvad der vil ske, og hvad der ikke vil ske. Jeg tror, det vil være af meget væsentlig Betydning for de Erhvervsgrene, som berøres af Lovforslagene, at disse faar en hurtig Afgørelse, og dermed mener jeg i Virkeligheden, at Afgørelsen maa træffes i Dag, saa man paa Mandag, naar der lukkes op i Forretningerne, kan vide, hvad der gælder, og de Forretninger, der for Tiden har maattet standse deres Udlevering, derved blive i Stand til at genoptage Udleveringen paa det Grundlag, som gælder.

Jeg henstiller meget, hvis det er muligt, at det høje Tings Forhandlinger føres til Ende i Dag, saa det kan klares, om dette Forslag skal ophøjes til Lov, eller om det muligvis ikke skulde blive Tilfældet.

Johannes Jensen: Under Hensyn til det sene Tidspunkt paa Dagen, paa hvilket vi her i Landstinget faar det foreliggende Lovforslag til Behandling, og under Hensyn til det Pres, som den højtærede Finansminister lagde paa Tinget ved sit stærkt udtalte Ønske om, at Sagen maatte blive hurtigt afgjort, skal jeg gøre de Bemær-

ninger, jeg har at fremsætte, noget kortere, end jeg ellers kunde have ønsket at gøre dem.

Den højtærede Minister brugte gentagne Gange i sin Forelæggelsestale Udtrykket „Ophævelse af Restaurationsskatten“. Jeg vil henvise til, at den, der tager de to foreliggende Forslag i Haanden og blot kaster et Blik paa dem, vil straks af disse Lovforslags mange og lange Paragraffer, selv uden at have læst Lovforslagene, komme til Klarhed over, at dette ikke er Lovforslag, der gaar ud paa Restaurationsskattens Afskaffelse. Hvis de var det, vilde man have kunnet fatte sig meget kortere. Det socialdemokratiske Parti har ved Forelæggelsen af det Lovforslag, de forud for Valget indbragte i Folketinget, vist, at det er let at skrive et Lovforslag om Restaurationsskattens Afskaffelse, og at et saadant ikke behøver saa meget Papir og saa mange Paragraffer, som her er anvendt.

Nu sagde den højtærede Minister, at han ikke havde Raad til at afgive alle de 15—16 Mill. Kr., som Restaurationsskatten indbringer Statskassen, og heri vil jeg ikke og vil mit Parti ikke modsige Finansministeren. Vi forbavses overhovedet ikke over, at den højtærede Finansminister ikke foreslaar en fuldstændig Ophævelse af Restaurationsskatten uden Kompensation; det, vi forbavses over, er, at man i forrige Rigsdagssamling fra den højtærede Finansministers Partis Side paa et Tidspunkt, da den finansielle Situation var mindre gunstig, end den er i Øjeblikket, kunde tænke sig at ophæve Restaurationsskatten uden Kompensation. Vi mener imidlertid, at Finansministeren maa have det bedste Overblik over Statens Finanser, saaledes som de stiller sig i Øjeblikket, og naar han siger, at Statskassen ikke har Raad til at undvære disse Indtægter, saa vil vi fra vor Side ikke modsige ham, om vi end ikke kan være fristet til at bruge et saa stærkt Udtryk, som jeg bemærkede, at den højtærede Minister brugte i det andet høje Ting i Gaar, da Ministeren sagde, at det vilde være ganske fantastisk at afskaffe hele Restaurationsskatten i dette Øjeblik uden Kompensation. Jeg bemærkede, at derovre i det andet høje Ting var enkelte Medlemmer af et enkelt Parti, der mente, at man burde gaa til en fuldstændig Ophævelse af Restaurationsskatten uden Kompensation. Men jeg tror